

ZEEBAARS AAN DE VLEIEGENLAT!

Waar kunstaasvissers de charme van de zeebaarsvisserij inmiddels massaal ontdekt hebben, lijken de meeste vliegvisser vooralsnog de kat uit de boom te kijken. Zeebaarsen met de vlieg klinkt immers als een zware opgave. Gemakkelijk is het zeker niet, maar toch zijn er ook voor de vliegvisser volop mogelijkheden om succesvol op zeebaars te vissen. Hoe je precies te werk gaat, vertelt Edwin Kerssies je in dit artikel.

TEKST EN FOTOGRAFIE EDWIN KERSSIES

Het is nu eind april en de zeebaars verschijnt langzaam maar zeker weer langs onze kust. Het zeebaarsseizoen – dat grofweg van mei tot eind oktober loopt – brengt ieder jaar weer bij veel zeebaarsvissers het hoofd op hol. Zeker aan het begin van het nieuwe seizoen, want dan is het vaak

nog hard werken voor een vis. Wachten tot de topmaanden augustus, september en oktober aanbreeken, zou echter zonde zijn. Ook in mei, juni en juli kun je zo'n zoute baars aan je vliegenlat verwachten. En dat wil je als vliegvisser zeker niet missen. Want als er één vis sport biedt aan de vliegenlat, dan is het de zeebaars.

STEKKEN EN HOTSPOTS

Bij geschikte zeebaarsstekken moet je denken aan oevers van steenstort, strekdammen, pieren, havens, oesterbanken en alle andere denkbare onderbrekingen die variatie in het bodem- en stromingspatroon bieden. Dit zijn de plekken waar zich de meeste prooivis, krabben en ander voedsel ophoudt. Als er bij zo'n stek ook nog de nodige (getijden) stroming staat, heb je zo goed als zeker een hotspot te pakken. Aan de hand van het observeren van stromingen, meeuwen, aalscholvers of zelfs zeehonden kun je je kansen vergroten om hotspots te vinden.

Houd er verder rekening mee dat lieslaarzen een minimale vereiste zijn, maar in veel gevallen een waadpak noodzakelijk is om bepaalde stekken te kunnen bereiken of goed uit te werpen.

Door vooraf te observeren, ontdek je snel de plekken met een interessante stroming.

GETIJDENPRAAT

Getij zorgt voor stroming, waardoor prooivissen en krabben in moeilijkheden komen. Iedere zeebaarsvisser heeft zijn favoriete getij. Vaak is dat ook persoonlijk en per stek verschillend. De periode van 2 uur voor tot 2 uur na hoogwater wordt vaak als beste vangperiode genoemd. In de havens van de Maasvlakte – waar wij graag vissen – ben je echter redelijk gebonden aan de paar uur voor en na laagwater. Dit omdat de richels met blokken dan droogvallen, waarna je deze kunt betreden en hier voorlangs kunt vissen. Met hoogwater lopen deze blokken weer onder, waarna de steile oeverrand voor vliegvisser praktisch onbevisbaar raakt. Het blijft dus per stek verschillend. Via www.getij.nl kun je nauwkeurig per stek zien hoe laat het hoog- en laagwater is.

Op sommige stekken kun je alleen met een bepaald getij terecht.

WELKE STREAMER

Voor de zeebaarsvisserij gaat mijn voorkeur uit naar zogeheten 'EP streamers' die zijn gemaakt van synthetische EP fibers. De beste resultaten boeken ik en mijn vismaten met imitaties van een smelt of sprot, met een lengte van plusminus 10 cm. Zie je scholen zandspiering zwemmen, schakel dan over op sandeel imitaties. Gedurende bepaalde periodes kan ook het statisch aanbieden van een krabimitatie veel vis opleveren. Je vist zo'n krabimitatie dan met de stroming mee over de bodem binnen. Denk tot slot ook aan een slijpsteentje om je haken goed scherp te houden. Vissend over rotsige bodems krijgt de haakpunt snel een 'braampje', waarna even bijlijpen voor de volgende worp wel zo verstandig is.

STRIPPEN

Omdat de ene dag de andere niet is, is het vaak een kwestie van proberen wat de beste 'striptechniek' voor die dag, stek en/of stroming is. Soms kan snel binnen strippen de argwanende vis nét tot toeheppen verleiden. Soms is het een kwestie van korte strips, waarna je de streamer eventjes op de stroming mee laat zweven. Zorg dat je in ieder geval een stripmand bij je hebt. Deze zijn te koop, maar ook simpel zelf te maken. Bijvoorbeeld een afwasteil of klapkratje dat je met behulp van een waadriem om je middel plaatst. Ook niet onpraktisch zijn speciale striphandschoenen (of tape).

Synthetische EP streamers van zo'n 10 cm lang zijn mijn favoriet.

NIET VOOR MIETJES

Vliegvisserij op zeebaars is een visserij van hard werken. Het is continu smijten, binnenstrippen, halen en weer opnieuw beginnen. Soms in ruige omstandigheden met harde wind, hoge golven en sterke stromingen. Meer dan regelmatig zul je een streamer of zelfs je hele leader kwijtraken aan de obstakels onder water. De Maasvlakte is misschien nog wel de overtreffende trap van het bovenstaande, met de vele gladde stenen en de drukke scheepvaart. Op stekken als de Oosterschelde en de Waddeneilanden kun je vaak wat rustiger vissen en hoeft er minder geklauterd te worden.

Zeebaarzen is werken voor je vis. Het zijn intensieve dagen, met veel geklauter.

OPPASSEN GEBLAZEN

De getijdenstroming en scheepvaart brengen de nodige gevaren met zich mee. Zo kunnen er verraderlijke golven ontstaan die soms uit het niets opdoemen. Onderschat dit niet! Regelmatig hoor je berichten van serieuze valpartijen of ongelukken. Vaak ontstaan die door onoplettendheid, het niet goed inschatten van de hoge golven die sommige boten kunnen veroorzaken en de enorm sterke stroming op sommige stekken. Ook het bodemverloop kan verraderlijk zijn. Een goede polaroid zonnebril geeft je in helder water naast meer zicht op eventuele jagende vis ook een beter beeld van de ondergrond waar je overheen waadt. Al met al is het dus oppassen geblazen aan zee!

Houd je ogen goed open voor gevaarlijke golfslag en probeer dit tijdig te signaleren.

VLEIEGLIJN EN LEADER

Het is aan te raden om verschillende typen lijnen bij je te hebben. Soms moet je de zeebaars in dieper water zoeken, waarbij volledige zinklijnen zoals de 'DI7' (zinksnelheid 7 inch per sec.) of zware sinktip 300 grains vlieglijnen de voorkeur hebben. Voor de ondiepere stekken – zoals vanaf het strand en rond strekdammen – volstaat een drijvende of intermediaire vlieglijn. Op de Maasvlakte en de Oosterschelde vissen we het liefst met een DI3 zinklijn die net genoeg zinkt om redelijk diep te komen, maar die met snel binnenstrippen ook hoog gevestigd kan worden. Completeer het geheel met een 40/00 fluorocarbon leader. De tippet moet sterk genoeg zijn, zodat de kans op verspelen van een (grote) zeebaars minimaal is. Bij drijvende lijnen is een zware (bonefish) leader voor de tippet prettig in verband met het overslaan van de vlieg.

SPORTVISSERIJ NEDERLAND ZET IN OP ZEEBAARSPLAN

De zeebaars is een hele belangrijke vissoort voor de zoute sportvisserij. Om recht te doen aan die status, opteert Sportvisserij Nederland voor een variant op het Ierse zeebaarsbeheerplan. Hierin staat de zeebaars centraal voor de sportvisserij en is nog slechts ruimte voor een kleinschalige en duurzame beroepsvisserij.

Pas nadat de beroepsmatige visserij op zeebaars de Ierse bestanden in de jaren '80 dramatisch had, werden er in 1990 maatregelen genomen door de Ierse overheid. Er kwam een commercieel aanvoerverbod en werd een zogenaamde 'baglimit' van twee zeebaarzen (voor eigen consumptie) per dag ingesteld voor sportvissers. Sindsdien heeft de zeebaarsstand in Ierse wateren zich hersteld en floreert de sportvisserij op zeebaars – en de daaraan verbonden economische sectoren – nu weer volop. Dit Ierse zeebaarsbeheerplan fungeert als voorbeeld van hoe Sportvisserij Nederland de zeebaarsvisserij in ons land – die in 2006, toen de 'zeebaarsboom' nog los moest barsten, al een economische waarde van bijna 16 miljoen euro vertegenwoordigde – vorm wil gaan geven. In Hét Visblad houden we je op de hoogte van de vorderingen op dit vlak.

HENGEL EN REEL

Voor de zeebaarsvisserij is een robuuste aftma #8 vlieglenat de standaard. De vlieglenhengel moet tegen een stootje kunnen, in ruige omstandigheden nog goed bruikbaar zijn en de kracht hebben om een 70-plusser te kunnen drillen en van de stenen weg te houden. Omdat er met streamers van rond de 10 cm en bij stevige wind wordt geworpen, raad ik je een medium tot strakke hengel aan. Bij rustig weer kun je een #7 proberen, bij ruig weer is een #9 aan te raden. Voor het plezier maakt het niet zoveel uit, want de zeebaars trekt je vlieglenat toch wel krom. In verband met het zoute water is het zeker aan te raden een zoutwaterbestendige reel te kiezen.

Reken maar dat een aftma #8 goed krom gaat bij een maatse zeebaars!

SCHITTERENDE AMBIANCE

De zee, de geur van het zoute water, de steeds wisselende omstandigheden, de ruigheid, de uitdaging. Dan weer met de zinklijn langs diepe gaten, vervolgens met de intermediaire aan de oppervlakte. Dát is voor mij vliegvisserij op zeebaars. Sterke, prachtige vissen die je #8 goed krom trekken. Soms sta je een hele dag voor niks, terwijl het de volgende dag raak kan zijn en aantallen van tien of meer zeebaarzen aan de vlieglenat mogelijk zijn. Stuk voor stuk knalharde aanbeten op grote streamers. Stevig materiaal dat desondanks op de proef wordt gesteld. Een super visserij waarbij je omringd wordt door meeuwen, voorbij zwemmende harders en soms zelfs zeehonden en bruinvissen ziet opduiken.

De ambiance maakt onderdeel uit van de charme van het zeebaarsvissen.

Smulders ziet ze vliegen

ONZICHTBARE KRACHTEN

Vandaag was eigenlijk een dag zoals iedere andere. Ik hing weer wat rond waar ik meestal rondhang en keek wat om me heen. Zo nu en dan at ik wat, tot ik er op een gegeven moment achter kwam dat ik toch best wel flinke trek had. Daarom besloot ik mezelf eens te verwennen met van die dikke hapjes vol eiwit en energie. Die zouden mijn maag tenminste snel vullen – waar ik leef verbruik je veel energie.

Dus begon ik lekker te eten van die dikke hapjes, waar er nu best veel van waren. Mijn broertjes en zusjes waren ook al aan het eten. Vooral mijn kleinste broertjes waren echt gulzig. Die probeerden ook het eten van anderen af te pakken. Maar ik lag lekker op mijn eigen plekje en had daar alle hapjes voor mezelf.

Kijk, daar kwam weer een mooie dikke aan. Snel pakte ik het grote insect van de oppervlakte en zwom weer terug naar mijn plekje. Althans dat was de bedoeling... Iets onzichtbaars hield me tegen. En wat ik ook deed, ik werd steeds verder van mijn plek getrokken. Om aan die onzichtbare kracht te ontkomen trok ik de hele trucendoos open. Ik sprong, duikelde en probeerde de snelle stroom in te zwemmen.

Het deed geen pijn, maar ik werd er wel steeds kwader om. Opeens schrok ik zo erg dat ik nog woester werd! Vlakbij de kant zag ik een groot wezen boven het water staan met een lange stok en een lijn en in zijn andere hand een net. Hij wilde me naar dat net toe trekken! Met mijn laatste krachten probeerde ik nog weg te komen. Maar ik was zo uitgeput dat die onzichtbare kracht het van me won en me het net in trok.

Zachtjes haalde het wezen iets uit mijn mond en legde me daarna terug in de stroom. Het koele water en de zuurstof stroomde door mijn kieuwen en ik voelde mijn krachten terugkomen. Een harde slag met mijn staart en ik zwom snel terug naar mijn vertrouwde plek. Het duurde een kwartier voordat ik weer wat rustiger werd. Zoiets was me nog nooit overkomen. Ik probeerde er nog een verklaring voor te vinden, maar kon echt niets verzinnen.

Toen ik weer omhoog keek, kwam er nog zo'n heerlijk hapje langs drijven. Snel schoot ik naar de oppervlakte, pakte het insect en liet me weer zakken. Gelukkig! Dit keer geen onzichtbare kracht, maar een heerlijke, dikke mot. Daar lust ik er als beekforel nog wel een paar van...

Martin Smulders